

Ontroerend of experimenteel

Dé prijs voor beste poëziedebuut van het jaar wordt weer uitgereikt. Dichter Ingmar Heytze bespreekt de kandidaten.

Foto's: Shody Careman, Merlijn Doomernik en Brian Smeulders

Je kunt ervan roken, maar niet meer dan twee kistjes sigaren per jaar.' Zo typeerde de dichter C. Buddingh' (1918-1985) de verdienste van het schrijven van gedichten. De dichter die straks de naar hem vernoemde prijs wint, zou daar voor één jaar aan toe kunnen voegen: 'En je kunt er een paar weken van naar de Canarische eilanden.'

Van de tientallen literaire prijzen in Nederland is de C. Buddingh'-prijs misschien wel de aardigste. Het is een prijs voor het beste poëziedebuut van het jaar, de dichter die hem wint is daarvoor vaak nog jong, en het prijzengeld van 1200 euro is bescheiden genoeg om er niet al te lang van wakker te liggen.

Dit jaar koos de jury voor de debuten van Hanneke van Eijken, Maarten van der Graaff, Josse Kok en Hannah van Wieringen. Hun bouwjaren liggen tussen 1981 tot 1987, en samen vertegenwoordigen

Ingmar Heytze

Maarten van der Graaff

Hanneke van Eijken

ze bijna alles wat er op dit moment aan de hand is in de Nederlandse poëzie, van poëzie die prima wegleest tot gedichten voor de liefhebber die niets liever wil dan op avontuur gaan in de taal.

Het zijn bundels van een geweldig leesbare *poetry slammer* (Kok), een theaterschrijfster met een scherp oog voor de menselijke zwakheden en waanzin (Van Wieringen) en twee academici die zich allebei onnadrukkelijk in een traditie plaatsen (Van der Graaff en Van Eijken). Van der Graaff kun je prima lezen als je bijvoorbeeld ook van K. Michel en Tonnus Oosterhoff houdt. Van Eijken sluit dan weer aan bij het werk van vrouwe-

Deze jonge dichters vertegenwoordigen alles wat er op dit moment aan de hand is in de poëzie

lijke dichters die al een aantal jaren aan de top staan, zoals bijvoorbeeld Hester Knibbe, Anna Enquist en Esther Jansma – een lijn van dichters die ergens bij Vasalis (1909-1998) begint.

Het zijn alle vier goede, maar onvergelijkbare debutanten. Van Eijken en Van der Graaff lijken me de grootste kanshebbers voor de prijs, omdat hun bundels het verst uit elkaar liggen. Het debuut van Van Eijken zit het best in elkaar, maar alleen Van der Graaff brengt een filosofisch taal- en denkspektakel dat je bij de andere drie dichters niet zult vinden. Over een bedevaart door Galicië schrijft: 'We lopen een tocht waarin we niet geloven. / Een zwarte regen wil naar zee (die niet vol raakt, maar slikt / zonder te kauwen, zoals het toerisme duizenden per jaar eet.) / Het is moeilijk te zeggen hoe moe alles is.' Zo'n diepe, niet zomaar navolgbare manier van kijken vind je niet in de drie andere bundels. Kiest de jury het

meest volwassen debuut, dan ga de prijs naar *Papieren veulens* van Hanneke van Eijken. Kiest men voor het experiment, dan wordt het *Vluchtautogedichten* van Maarten van der Graaff. ■

► De Cees Buddingh'-prijs wordt op 12 juni voor de 25ste keer uitgereikt op festival Poetry International. poetry.nl

boek

Papieren veulens

DICHTBUNDEL ★★★★★

Alle vier genomineerde bundels voor de C. Buddingh'-prijs 2014 zijn het lezen

meer dan waard. Maar als je maar één van die vier dichters zou kunnen of willen aanschaffen, zou ik kiezen voor de heldere, ontroerende bundel *Papieren veulens* van Hanneke van Eijken. Het is poëzie waar je als lezer zowel met je hoofd als je hart goed bij kunt, zonder dat je het gevoel krijgt dat er iets van het mysterie van de taal en de wereld verloren gaat. De dichter Herman de Coninck schreef ooit dat hij de poëzie zou willen populariseren zonder haar ingewikkeldheid op te geven. Dat is precies wat Hanneke van Eijken doet. —I.H.

(Prometheus, €17,95)

*Het begint met je naam, huid
waarin je groeit, haren
zacht als veulenheusjes*

*het begint met zwemmen in je eigen tijd
daarna ademen, licht
de wereld ontvouwt zich*

*met de jaren zullen dieren komen, vriendjes
je zult geheimen krijgen, dagen kennen
licht als esdoornzaden
je zult reizen en boomstronken op je weg treffen
water zal er zijn, zand*

*er is een leven lang, er zijn voldoende zandkastelen
en kleine goden waken
als je een oor tegen de nacht legt
hoor je ze in de verte ruisen*

uit: 'Papieren veulens' van Hanneke van Eijken